

**Beskæftigelsesministerens besvarelse af spørgsmål nr. 1 af
17. februar 2006 fra Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg (L
153- bilag 1).**

Spørgsmål nr. 1:

"Ministeren bedes kommentere henvendelse af 15. februar 2006 fra Kristelig Fagbevægelse, jf. L 153 - bilag 1 ."

Marts 2006

Vores sag
6510-0004

Svar:

Kristelig Fagbevægelse mener, at lovforslaget ikke fuldt ud sikrer foreningsfriheden, når lovforslaget ikke beskytter mod forskelsbehandling på grund af foreningsforhold under ansættelsen, men alene beskytter mod forskelsbehandling i ansættelses og afskedigelsessituationen. Kristelig Fagbevægelse henviser til, at lovforslaget står i kontrast til den øvrige ansættelsesretlige lovgivning om beskyttelse mod forskelsbehandling.

Kristelig Fagbevægelse ønsker derfor, at foreningsforhold indføres som et generelt diskriminationskriterium i forskelsbehandlingsloven og at der sker en lempelse af bevisbyrden i forbindelse med forskelsbehandling på grund af foreningsforhold.

Jeg er ikke enig med Kristelig Fagbevægelse i de foreslåede ændringer. Lovforslaget har alene til formål at opfylde dommen fra Menneskerettighedsdomstolen – hverken mere eller mindre. Dommen vedrører beskyttelse af foreningsfriheden i forbindelse med ansættelse og afskedigelse, og derfor går lovforslaget ikke videre end det.

Indførelse af et generelt diskriminationsforbud i forbindelse med foreningsforhold ville være at gå længere end dommen fra Menneskerettighedsdomstolen tilsiger.

Med hensyn til spørgsmålet om bevisbyrde mener jeg ikke, at der er behov for at lempe bevisbyrden i sager efter foreningsfrihedsloven.